

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 trt, félévre 2 trt negyedévre 1 trt Egyes számára 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Fetelés szerkesztő és lapfőigazgató:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Segédszerkesztő: TAUBER KORNÉL.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvár.

Hirdetések díjszabály szerint.

A konkurrenczia kezdete.

Az első magyar leánygimnáziumnak e héten volt az évrő vizsgája. A leányövendékek csaknem kivétel nélkül annyi ismeretet, előhaladást és kitartó igyekezetet mutattak, mint a hasonló fiatal embereknek nem is az átlaga, hanem a java. Ezt a jelenlévő kultuszminiszter is kiemelte, aki ezt az intézményt kezdeményezte és méltán büszkélkedhetik vele.

Jól tudjuk, hogy mikor a leánygimnáziumról ily elismerő szavakkal írunk, szemben találjuk magunkkal a közönségnek nagy részét, meglehet, a nagyobb részét. Eppen ezért rajta leszünk, hogy álláspontunkat kifejtjük és a föntemlített kis eseményhez még olyan reflexiót fűzzünk, melynek népszerűsítésére különös súlyt helyezünk. Előrebocsátjuk, hogy egyáltalában nem osztjuk azoknak az ifjú uraknak és azoknak a tiszteletreméltó urasszonyoknak a nézetét, akik úgy vélekednek, hogy amely leány a középiskolával megismerkedett, az háziaszonyok és feleségnek kevésbé jó a többi leánynál, aki sok egyébben igen, de ilyen ismeretek szerzésével nem fárasztotta az agyvelejét. Nem fogadjuk el ezt a nézetet mindaddig, míg csak valaki be nem bizonyítja, hogy például a soupercsárdás kultusza a női szívet különösen alkalmas teszi a családi érzelmek befogadására, míg ellenben a magasabb műveltség megszerzése erre alkalmatlanná teszi.

Megengedjük, hogy nem egy fiatal ura nézve igen feszélyező lehet az a tudat, hogy a

leány az ő szellemi kvalitásait és műveltségét fokát nemcsak szertelenül bámulni, de megbírálni és ellenőrizni is képes. De általában mégis azt hisszük, hogy ha a fiatal embereket nem ijeszti vissza a családalapítástól az a nagyvár és az a könnyűvérűség, mit a társadalomban minduntalan láthatunk, ha nem riasztja őket vissza a lányok költséges hajlama, örökös mulatozása és jukkersége, akkor meg fognak békülni azzal a tudattal is, hogy a leány, kihez életük sorsát akarják kötni, serdülő korában megtanulta, mi a kötelesség, és szerzett némi ismeretet és bizonyos ítélőképességet. Nem hisszük, hogy az ilyen leány, mikor férjhez megy, nehezebben és lassabban fogja beletanulni egy ház vezetésének gondjaiba, mint az olyan leány, ki a budapesti Vigadóban 3—4 kurzust sikeresen abszolvált.

Szó ami szó, anyáink és nagyanyáink, férjeiknek hű támaszai, nekik vezetőink és öngyógyulaink, gimnáziumban és tanítóképzőben nem nevelkedtek. Ez szent igaz. De anyáink és nagyanyáink környezete, társadalmi és nevelési is más volt — nem szólva arról, hogy életüknek útja mégis csak simább volt, sorsuk mégis csak könnyebben volt kiszámítható s jövőjük mégis csak egyszerűbb eszközökkel volt biztosítható. Az élet nagy tragédiái a mi nemzedékünket sürűbben látogatják, mint hajdan. A derék és életrevaló feleség kellei is mások ma, mint a régi világban. Ne is hasonlítsuk össze lányainkat másokkal; csak a mai kor gyermekeivel. Ezen a té-

ren megmaradva, bátran merjük hirdetni, hogy akik az utolsó télen a szokásos leánynevelés áldásaiban részesültek, azoknak átlagából semmi esetre sem lesz majdan jobb feleség és anyamint azokból, kik e héten a latin nyelvből és egyetemes történelemből vizsgáztak. Egyetlen szülő se tegyen magának szemrehányást annak miatta, hogy leánygyermekét sokat tanult; ezt a bajt, ha baj, nagyon hamar kiverheti. De az ellenkezője miatt sok szülő tehet magának a sirig tartó szemrehányást.

Mindezeket azokról a társadalmi rétegekről mondjuk, a melyeknek tagjai a sors kedvezése folytán oly helyzetben vannak, hogy leánygyermekük szolidabb nevelése rájuk nézve az előrelátásnak, vagy a nemesebb luxusuak egy neme, de nem a szükségnek parancsa. Az utóbbi eset azonban a leggyakoribb, és akikre ez az eset beáll, azok nem is járnak gimnáziumba. Ezer meg ezer nő, nemcsak a fővárosban, de a vidéken is, iparkodik magát szellemi munkával fentartani. Sajnos, de igaz, hogy a sok ezer közül igen kevés adja magát hivatottsággal és készséggel a nevelésre, ami pedig a legtermészetesebb feladata volna. Mindenki tudja, hogy alaposan művelt magyar nevelőnő még mindig fehér holló. Azért kénytelenek mi családainak német, angol, francia nevelőnőkre bízni gyermekeiket; a gyermekek pedig ezen a réven gyakran nevetésgesen ferde és egyoldalú, elejétől végig hasznavehetetlen nevelésben részesülnek. A magyar munkakereső leány nem vonzódik a nevelőpálya felé, hanem — ebben is a férfiak példáját kö-

TÁRCZA

Levél a Múzsához.

Nagyságos Asszonyom!

Elődeink valamikor, régen, egyszerűen tegeztek Önt; én azonban, tekintettel az ön finom és megviselt érzékeire, nem merem megköszönteni ezt a vakmerőséget. It is szólna ahhoz a világ, ha én most — minden jog igazolása nélkül — tenek szólítanám kegyedet és azzal oly bizalmasságot kívánnék fűgogatni az emberek előtt, a milyennel nem dicsekedhetem.

Maradjunk csak a divatos: nagyságos asszonyomnál. Hiszen ön valóban az. Szívben, lélekben és külsőségeiben egyaránt.

De ön, ennek a kis érzékenykedésnek előrebocsátása előtt, csodálkozhatott azon, hogy én — minden előzmény és jognyerés nélkül. — levelet merészelek Önhöz írni. Mert ez az első, a mit önnek írok s higgye el, az első, a mit egyáltalán szép asszonynak írok.

Nos, bocsássa meg ezen vakmerőséget, mert hisz erre az ön hire vezetett. Jól tudja, hogy én nem csupán barátai, hanem imádói sorába szeretem számítani magamat, sőt imádói nagy táborában is azok közé, a kik még akkor is féltik és védik az ön jó hírnevét, a mikor esetleg velük hozzák összeköttetésbe a rossz nyelvek az ön cselekedeteit.

Mert higgye el, asszonyom, a világ immár igen sokat beszél önről s már-már kevésbé fogékony szépsége, kevésbé hódoló bájai iránt. Csak szép asszonyt lát önben, — a jó asszony magasztos lelke nélkül; csak a hibáiról vesz tudomást, de közönyösek előtte az ön jó tulajdonságai.

Es a mi legsajnosabb, így gondolkoznak az ön bevallott udvarlói is. Nézzon csak körül és látni fogja,

hogy ők is csupán az asszonyt keresik önben és nem a nőt; hogy csupán az ön mámorító szépsége iránt van érzékük és ingerük s nem lelki bájai iránt; hogy mind annyira az ön gyengeségeire épít és lesi az órát, a mikor ön meglepődik kötelességeiről és könnyelműen osztogatja szerelmét.

Hiszen kiérezheti ezt ön abból a modorból is, a melylyel önnel bánnak, abból a hangból, a melylyel önhöz szólnak, abból a tekintetből, a melyet önre vetnek. Szeretik önt, de nem tisztelik; sóvárogznak ön után, de sóvárgásuknak tárgya az ön birhatása; szeretszét viszik az ön hírnevét, de elfelejtik, hogy mindig ártalmas az, ha valakiről annyit beszélhetnek.

És ön átengedi magát nekik. Tán azt gondolja, hogy ilyen a világ, vele kell tartania; hogy elveszítene őket, ha nem cselekednék kívánságuk szerint. És ezért lehetetlen toilletteket ölt magára, kendőzi az arcát, mutogatja puha vállait és kebleit, sőt attól sem óvakodik, hogy látni engedje selyemharisnyás lábait. Pedig, önt is sértik azok a tekintetek, a melyekkel falánkul élvezik teste bájait és elpirul azokra a gondolatokra, a melyek ilyenkor imádói lázas arcára kiülnek. De csak mosolyog tovább és engedi, hogy a fülébe sugdossanak szellemes kétértelműségeket, hogy nyíltan elmondjanak erős történeteket, sőt velük nevet és velük színezi tovább az elrejtett részletek furcsaságait s szövi a származható eseményeket.

Ön most már igen keveset vár az imádóitól. Könynyedség, fesztelen otthonosság az ön szalonjában, egy két szellemes gondolat-gymnasztika és ön lovagjává fogadja az érkezőt, legkivált, ha egy másik barátja karofogva vezeti őt ön elé s kegyeibe ajánlja. Oh asszonyom, ön nem használja ki eléggé azt, a mi ezekben az emberekben a lélek mélyén lakik, nem kívánja eléggé, a mi szívünkben ön iránt oly hevesen, oly édes-fájdalmasan dobog. Vagy talán nem is érzi meg bennük,

nem is veszi észre rajtuk. Ön nem egész lelküket kívánja, csak hódolatukat, tömjénüket, csak azt, hogy önt magasztalják, és dicsőítsék s állhatatosan kitartanak ön mellett.

Ön bevallott udvarló-sereget lát bennük és mást semmi egyebet. Ők nem ismerik az ön lelkét, pedig egész életük abban fogynak el, hogy megismerhessék; s ön sem az ő lelküket, pedig egész törekvése az, hogy oda pillanthasson.

Oh, gondoljon vissza a múlt! Mily rajongással, az eszményi szerelem mily odaadásával, mily tisztelettel és hódolattal vették önt körül egykor s a világ mily szeretettel, a szív önkénytelen hevületével becézte önt. Hány sóhaj szállt ön felé, de csak sóhaj és nem kívánság; hány szem villant meg az ön látásakor, de csak megvillant és nem tapadt merészen temetőre.

Oh igen, de akkor még ön sem rejtegette a világ előtt, hogy anya. Nemcsak nem rejtegette, sőt inkább dicsekedett vele. Behozta a szalonba kis lánykáját, a barátai közé, a kik így sohasem feledkeztek meg arról, hogy ön anya és sohasem feledkeztek meg a kis lányáról, Poézis kisasszonyról. Sőt inkább, kézről-kézre adták, az ölkbe ültették, elhalmozták csókjaikkal. Ugy oda tartozott ő az ön szalonjába, mint a levegő, a mely nélkül nincs élet. Pedig akkor még nyalka, siró-rivó kis lány volt, a kit csak a mese volt képes lecsendesíteni s a kísérletekkel való ijesztgetés megrémíteni. Mig ma oly okos, oly illedelmes. Az igaz, hogy néha bohó csacsaságokat cseveg, de az olyan jól illik neki és tiszta, ártatlan lelke ténye értékét kölcsönöz, még leggyorszerűbb szavának is. És ön mindjárt kivetíti a szalonba, hová pajkos örömmel és édes vágyakozással szalad be, átadja a szigorú nevelőnek a ki illedelmre és szabályok szerinti cselekvésre tanítja. Szegény gyermekek, alig tudja már, hogy ön az anyja; ha nem érezné

vetve — kétségbeesetten töri magát az államszolgálat után. Így készül a tömérdek postamesternő, inuen van, hogy az államvasutaknál egy-egy megüresedett kezelőnöki állásra százan pályáznak képviselőknek, főispánoknak, minisztereknek — sőt főherczegeknek ajánlóleveleivel!

A munkakereső nők tehát mindinkább arra fognak szorulni, hogy magánhivatalokban és üzletekben a könnyebb feladatokat ők végezzék. Akik erre a térre lépnek, azok tegyenek le apró hiúságokról s fellengős pretenziókról, ne gondolják, hogy galantériából bárki is tartozik hivatalbeli mulasztásaikról elnézőbben itélni, kiállhatatlan affektációjukat jobban tűrni, mint a férfiak hibáit. Minden nő, ki egy hivatalban kellemtelenné teszi magát és felületesen végzi dolgát, számtalan más keresetre utalt nő ellen vét mert a jobbak, komolyabbak és értelmesebbek előtt zárja el az utat és csinál ellenük hangulatot az elfogulatlanul, humánusan és szabadon, gondolkodó férfiak körében is.

Fölötte elszomorító az is, hogy most már sok helyütt a férfiaknak nem előítélete, hanem közönséges kenyéririgysége szólal meg a nőkel szemben. A teremtes urai egyszerűen félnek a konkurrencziától. Pedig hozzá kell szokni, mert jövőre úgy lesz, hogy üzletekben, hivatalokban, forgalmi intézetekben a könnyebb munkákat általában csakis nők végzik. Az nem igazság, hogy életerős férfi azzal töltse napját, hogy cigarettaszó mellett ajánlott levelekről szóló vevényekre kaeskarings nagy betűkkel rajzolja a becses uévalírását, hogy egy tartalékos dragonyos-tiszt leveleket másoljon gépen, vagy a vasuti irodában blankettákat töltsön ki — január elsejétől utolsó decemberig, mindig egy és ugyanazt a blankettát! Hogy férfiak az ilyen munkát a nőktől megirigyelni tudják, ez azt bizonyítja, hogy a férfiak nevelése nálunk elhanyagolt és nem férfias. A leányok nevelésének új rendje ellen ne essék panasz. Ez a rend még nem tökéletes ugyan, de jól megindult és ha tulusoktól tartózkodik, okos vezetés mellett helyes, becsületes és kíváncsú eredményeket fog megérlelni.

már tán el is felejtette volna. Így aztán megfélekedeznek kis leányáról az ön udvarlói is, nem érzik hiányát, sőt rosszul esik nekik, ha jelen van, mert nem beszélhetnek szabadon és válogatás nélkül.

Pedig mily szükség volna kis leánya jelenlétére az ön szalonjában. Mert asszonyom, az ön társaságát igen vegyes társaság, az ön barátnői igen rossz hirt asszonyok. Az ön imádói legalább alig találnak egy-két igazi nőt közöttük. De az ilyen sem marad sokáig annak a milyen, elrontja a beszívott levegő s a példa. Csupa zaj, mulatság az ön fogadó órái alatt, orgiák estélyein, bachanáliák ünnepnapjain. Senki sem tiszteli az ön házát annyira, hogy ott bármit ne merne megtenni. És mily történetek játszódhatnak le az ön szalonjában! Csupa házasságtörés és hűtlenség, érdekházaság és gyilkosság. Az ön társaságából igen sok kerül az örültek házába és igen sok roskad össze az ifjuság küszöbén, természetellenes kórokban sinlődvé. Apa és fia közt csupán a természet kegyetlen törvénye tartja fenn a vériséget: az átöröklés; férfi és nő közt csupán a vér lángja képezi az összekötő erőt. Hányan buknak el, mélyen és menthetlenül, saját kicsinyes hibájukba botolva, hányan vetik el a tisztesség álarczát, mely eddig eltakarta lelküket.

És az ön társasága csak ilyeneket ismer, ezeknek történetén rágódik, ezeknek élményein körül, kacag avagy megrázkódik és feled gyorsan, hogy vége ne legyen a nevetésnek. A tiszta lelkek egyszerű történetei, a még itt-ott mutatkozó alak a maga egyszerűségében, természetes hibáival és természetfeletti erényeivel, már nem is érdekli az ön társaságát. Izgalom, ideg-rázkódás kell neki; nem akar felemelkedni, hogy magasból tekinthessen alá; a vásári élet kell neki, a melybe belevegyül és nem az az élet, a melyet ott, a magasból lábai alatt nyüzsgöni látta.

De hol marad az ön férje, hogy megválogatná az

Matura után.

Az iskolai év véget ért. Ismét több száz tanuló hagyta oda a középiskolát, telve reménnyel, vágygyal, igazért, szépért, jóért lángoló kebellet, tettekre kész, önfeláldozó, nemes elhatározással. Boldog ifjkor, mert ez csak lelkesedni tud; eszményekért rajong. Most még az életküzdalem teljes felvonása előtt állanak. Eddig más gondoskodott róluk, most legtöbb önére van utalva. Oh, hány ártatlan szív-virágot, hány féltékenyen őrzött erényliliomot fog elhervasztani az élet könnyörtelen szirokkoja? ... Más volna a világ arculata, ha az ifjak megtestesíthetnék azokat a nemes eszményeket, a miket a szülői, tanári és nevelői kezek oly nagy gonddal ültettek a szívbe. Tájékozatlanul, tapasztalatlanul állanak az élet küszöbén — hiszékenyen, örülve önmaguknak, mint a most először vízre bocsátott hajó, a mely a hullám tükrében csak önképet látja. Pedig a habok nem szoktak mindig ily esendések lenni, néha toronymagasságra emelkednek, néha kútmélységre süllyednek, néha... néha elnyeli a hajót, a mely most oly szépen visszatükrözött képen úgy örül. Felül mily sima, mily egyenes a víz síkja, alul pedig nem ritkán szennyes áramok keresztezik egymást; felül a hajó önképén kívül az ég mosolygó azurkéjét látja s a körötte terjedve fágul gyűrűk a nap verőfényes sugarainak pompájában fündöklenek... de mit rejt a habok mélye? ... Ott a tengeri szörnyek ezrei pusztítják egymást, — oh, azoktól a lényektől a tapasztalt buvár is megijed néha.

Ha valakinek, úgy ezeknek a gyenge, romlatlan lelkeknek van szükségük jóakaró, szerető barátj kére. Vajjon talál-e? ... Ugy szeretném, ha szemmel is látható őrángyal karolná őket, oh, mert csak egy angyal tiszta ártatlan kebelét tudná illően viszonzni azt a még meg nem esalt feltétlen bizalmat, a melyet a kedves lelkek a velük találkozóknak legott gyanulatlannal felajánlanak. Boldog kor! a midőn a szívét csak egy érzelem, a szeretet dagasztja. Ifjú barátim! ne adják fel a hont, a melynek most a lakói; ne adják fel az eszmények honát, mert miként az ádámok a paradíszot e földre, elvesztvén azt, vissza nem varázsolhatják, úgy ők is, távozván e honból, örökre távol maradnak tőte. Nem fogja ugyan Cherub lángoló pallossal ütni őket, a messzeségbe, hanem fogva tartja az anyagi élvek vasmarka. S e bukás egyenlő a balálal, oly halállal, a melyből bátran mondható: nincs feltámadás, mert a megváltó igen ritka.

Az élet zajgó zürzavarába szép reményekkel lépnek, de vajha ne felednek, hogy magukban szintén szép remények. A szülők bennük akarják elérni, a mit hajlott koruk miatt fogyatkozó erejük nem létesíthet. A testvérek, rokonok, mint sorsuk, büszkeségük hajnalának pirkadását szorongva várják előhaladásukat; s a sokat megölt haza bennük akar új életre feltámadni.

ön társaságát és figyelmeztetőn azokra, a kiket szalonjába fogadni nem illő? Hol marad a Kritika? Valóban, férjére lehet önnek panasza. Olyan, mint a legtöbb férj. Néha kegyetlen az ön megbocsátható gyengéi irányában, durva apró hibáival szemben, más-kor elnézi veszélyt rejtő könnyelműségeit, sőt nevet lelkének szépséghibái fölött.

Ön panaszkodott nekem, asszonyom, hogy a férje nem szereti Önt. Valóban, nem sok ellenvetést tudnék felhozni ezzel a váddal szemben. Igaza van önnek: ha szeretné, gyengéden takarná hibáit, hogy a világ meg ne lássa addig, a míg megjavul; szeretettel figyelmeztetné gyengéire, míg hálás és elismerő volna jó tulajdonai iránt. Ő is jobban szereti önben az asszonyt, mint a nőt és igen gyakran megfélekedzik arról, hogy ön anyja és hogy az anyai kötelességek, az anyai szeretet emelik a nőt a férfi fölé.

Ó jó barátja az ön udvarlónak, mert érdeke, hogy jó viszonyban legyen velük s ritkán kéri számot, ha tiszteletlenül bánnak önnel.

Való, hogy a férje nem mintája a férjeknek. Amde csak öntől függ, hogy az legyen.

Karolja át, ölelje magához, tárja fel előtte lelki gazdagságát és kényszerítse kötelességeinek teljesítésére. Vele együtt jelenjék meg a társaságban és hozassák be kis leánykájukat; ültesse az ölebe és szorítsa magához az anyai szeretet gyönyörével.

Meglátta, asszonyom, meg fog változni az ön környezete, mások lesznek az ön szalonjába járó emberek s az ott lejátszódó történetek. Oh, asszonyom, soha se hagyja el az ön édes, egyetlen kis leányát! Erre kéri hódoló hive.

Haza! ... Te vagy a most elkészült s vízre bocsátott hajóban az irányító, nélkülél céltalanul bolyong, a hullámok játéka, seillák, charibdiszek áldozata lesz.

En hiszem, hogy az önzetlen szív érzelmével táplált remény feljuthetetlen nem maradhat!

Ök akarják a jót, azok pedig, a kik az életuton velük találkoznak, támogatassák. Ne szolgáltatassák ki mindjárt a könnyörtelen körülmények kéréltelhetlen poroszloinak. Ne feledjék, minden irántok tanusított nemes tett, nemcsak egy fenkölt kebel bálájára, hanem a haza elismerésére is számolhat.

Résztünkől kívánjuk az abiturienteknek, hogy legyen a jelen optimista világnézetük igaz, kiábrándulásuk halálukig késő.

Irodalom és művészet.

— **Jászai — Somogyi** hangverseny, mint értesülünk, bizonytalan időre elhalasztatott, és pedig azért, mivel az egyik közreműködő **Somogyi M.** zeneművész hirtelen beteg lett és nem képes arra, hogy a műsor ráeső nehéz részét elnékelhesse.

— **Bokody** Antal színtársulata *Tordán* igen szép sikerrel működik. A múlt hét végén visszakapták végre karmesterüket a kedves jóvialis Németh Nácit, aki városunkban szolgálta le 28 napi fegyvergyakorlatát. A felsőbb katonai hatóság azonban (bár valószínűleg nem maga a művészet iránti szeretetből) néhány napot elengedte a derék mesternek s így most már operettet is adhatnak Bokodyék. Tordáról még elmenniük valahová, s aztán *Deesen* az állandó színházban fognak játszani.

— **Német színház.** A múlt napokban német színesek gajdoltak városunkban. Erről a *Közművelődés*, az erd. r. k. irodalmi társulat közlönye, a következőket írta:

— *Theater Nachrichten* Nem mi hi-dejtük, hanem a Kronstädter Theatergesellschaft, mely Galtz directójára hallgat s mely hat német előadásra nyert Gyulafehérvár rendőrségétől engedélyt. — Reméljük azonban, Gyulafehérvár hazafias közönsége távollétével fog tüntetni e germanizálás ellen, és ezzel jövőre utját vágja minden ilyen mű kísérlének.

Tudvalevőleg mi már előbb nyilatkoztunk ilyenformán, sőt még „ilyenebbül” s örvendünk, hogy t. lap-társunk is esatlakozott hozzánk. Elismeljük, hogy nem játszanak rosszul, de itt nem is arról van szó, hanem az erőszakos germanizálásról, a német színészek betolakodásáról, mely mindig a magyar szellem elleni merényletnek tekintendő. — Megelégedéssel konstatahatjuk, hogy a színházban nem látnak magyar családokat, kivéve azokat, a kik a magyar színészeket is hathatósan pártolták annak idején. Ambár jobban tették volna, ha azok is otthon maradnak.

Különb-e hét elején végre eltávoztak városunkból a németek és daczára a jó saisonnak — nem éppen kellemes emlékekkel. Mert hát, ha a városi hatóság (az engedélyadás miatt) nem is, de az Isten mégis a magyarokkal volt és nem engedte, hogy a németek élvezhessék germanizáló munkájuk gyümölcsét. Ugyanis, a társulat titkárja, Oerban Otto, — mint halljuk, a kasz-szával együtt megszökött. P. p. e. (pour prendre Congé). Liebe Herr Direktor, empfangen Sie unser tiefster Beileid! Mikor ilyesmit mondhatunk, még németül is szívesen beszélünk.

* **Ország-Világ.** Az újságírás titka czimén egy vidéki olvasónk azt a kérdést intézte hozzánk, hogy lehet az, hogy most nyáron, a nagy melegben, mikor nevezetesebb esemény az egész világon nem történik az Ország-Világ szerkesztősége mindig tehet aktuális dolgot, a mit írásban és képben megörökítvén és így kedvessé, változatossá tegye az újságot. Erre a kérdésre ez a válaszuk. A mit itt ebben a rovatban adunk meg, hogy az Ország-Világ az egyetlen szépirodalmi hetilapunk, amely egyedül hosszú soron át hozzászoktatta olvasóit abhoz, hogy nála nincs holt szezon, hanem nyáron ép oly eleven, aktualis mint télen, a mikor pedig nem kell kutatni megörökíteni való események után. Dus ebben a számban kitegye a hét történetéből a felső-magyarországi kanán rendezett amatőr kiállítást s egy sereg érdekes képpel bemutatta Felső-Magyarország társadalmi életét. Most a félév elején melegen ajánljuk olvasóinknak, hogy az Ország-Világra fizesse-nek elő. Negyedévre csak 2 forintba kerül s minden előfizető karácsonyra díszes kiállítás könyvet kap ajándékba. Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal (Hold utca 7.).

Ujdonságok

Gyulafehérvár, 1898 június 30.

— **Egy szomorú évforduló.** E héten, kedden volt az évfordulója annak a szomorú napnak, a melyen nagyméltóságú és főtisztelendő **Lónhart Feren**c erdélyi püspök, a ki lapunknak is alapítása óta nemeslelkű pártfogója volt, jobblétre szenderült. Az elhunyt főpásztoréri utódja Majláth püspök úr nagy gyász-misést tartott a gyulafehérvári vártemplomban.

— **Püspökünk itthon.** Hétfőn, f. hó 27-én este 9 órakor érkezett vissza székhelyére Erdély főpapja, **Majláth** püspök úr ó méltósága közel hét hétig tartó, apostoli buzgalommal megírt bérmauttájából. A főpásztort nagyobb számú előkelő közönség fogadta az

állomáson, kik között ott láttuk: Fábian Sándor nagy prépostot, dr. Ujfaluzy József, Tamási Aron, Kovács Simon és Gergely Ignác kanonokokat, dr. Vass Albert és dr. Kóródy Péter theologiai tanárokat, Avéd Jákó főgymn. igazgató, Pál Antal, Zlamál Agost, Fejér Gerő dr., Eröss József, Péter János dr., Petres János főgymn. tanárokat, Wartha X. Ferenc és Szilveszter Ferencz lelkészeket. A városi hatóság és a közönség képviselőiben megjelent Novák Ferencz kir. tanácsos polgármester, Roska József rendőr főkapitány és Kádár Miklós városi tanácsos, iparistületi jegyző. — Avéd Jákó, Ujfaluzy J. dr., Kóródy P. dr. és Szilveszter F. Tővisig a püspök elébe mentek, kiknek társaságában és Huk plebános kíséretében, a ki nevelő Pallavicini ögróf családjánál s a ki egy hónapi időn át a bérmautón is kísérte püspökünket, érkezett meg a püspök. Midőn a vonat berobogott az állomásra, hatalmas éljen hangzott fel a fogadók ajkairól, kik között a diákság szintén szép számmal volt képviselve. Azután Fábian Sándor nagyprépost üdvözölte a püspököt, örömet fejezve ki az ohajta várt hazatérés felett, mire a püspök felelt nyájasan, mondván, hogy sok lelki örömben való része szeretett székely népe körében. — Végre kezét fogva a körülállók, fogatjába szállt, melyet hosszú köcsör követett fel egész a püspöki rezidenciáig.

— **Kinevezés.** Csiky Miklós, a ki gymnásiumunkban eddig helyettes tanár volt, most ugyanide rendes tanárnak nevezték ki. Öszintén gratulálunk!

— **Iskola-látogatás.** Török Antal nagybírtokos a helybeli főgymn. világi gondnoka e héten városunkban tartózkodott és jelen volt a gymnásium egyes osztályainak vizsgálatán, ugyancsak a torna és ének vizsgákon is.

— **Megnyílt az uszoda.** A helybeli nagy uszoda végre megnyílt. Nagyon helyesen, mert igazán szükség van ebben a rekkenő melegben az üdítő, frissítő habokra, ha azok a bűvös habok kissé tisztátalanok is. Nagyon jól tenné az uszoda tulajdonosa, ha a régi veszélyesen rossz trambolin helyett egy újat csináltatna. — Julius hó elsejétől megkezdődik az uszás oktatása, melyet egy katonai uszmester fog végezni.

— **Köszönet nyilvánítt.** Alólirottak nem mulaszthatják el, hogy ösmerőseinknek és jó barátainknak R. leányunk elhunytával alkalomával tanúsított részvételekért és a küldött koszorúkért ez uton köszönetünket ki ne fejezzék. Gyulafehérvárt 1898 június 28-án

Schwarz Jakab és neje.

— **Jubileum.** Most volt tíz esztendeje, hogy Heksch Ignác, a gyulafehérvári izr. népiskola derék tanítója városunkba került és itt működik általános megelégedésre. Azon alkalommal, midőn az általa vezetett III-ik osztály vizsgálta volt, az érdemes tanító egyszerű, de megható szép ünnepeltetésben részesült. Az iskolai előjáróság és tanítótársai gyönyörű nagy bársonyatburt vettek számára és azt szép beszédek kíséretében nyújtották át az ünnepeltnek. Először dr. Deutsch Mór iskolaszéki elnök tartott ragyogó eloquentiával egy szónoklatot, utána Fischer Sándor főrabbi beszélt igen szépen s végül Kun Henrik tanító tolmácsolta kollegiális érzelmeit egy szintén jól konstruált beszédben, melyben, mint az előtte szólók is, az ünnepelt érdemeit magasztalta. Hechs meghatottan válaszolt s köszönetet mondott az előtte szólóknak és pártfogóinak, akik között első helyen dicsérte Novák polgármester urat, mint a ki mindig segítette és megtette ipariskolai tanítónak is. Mi is azt kívánjuk, Isten éltesse Heksch Ignác tanítót!

— **A Lövészegylet** nagy nyári multságát már megint elhalasztotta közbejött akadályok miatt, még pedig július hó 10-ére, a midőn a multságot új, kibővített műsorral fogják megtartani. A szegény leányokra nézve, a kik már táncolni szeretnének, olyan ez a multság, mint a Tanulás kincs. Már azt hittük, hogy elértük, a mikor megint odább tolják pár nappal. No, de a mi késik, talán mégsem mulik és reméljük, hogy július 10-én annál jobban fog sikerülni.

— **A katonazenekar,** mely két hétig pauzált a mult bétén végre nekidurálta magát és bár jó későn, mégis szölt a banda a sétatérén. No, de jobb későn mint soha; üdvözlünk, hogy felszólalásunk nem volt hiában elhangzó kiáltó szó a pusztában. Köszönet érte!

— **Potya.** A gyulafehérvári szász öngyűlet kibocsátotta az ezen évi, július hó 3-án tartandó nyári multságának meghívóját, még pedig német és magyar nyelven. Magyar alkotmányt, magyar javakat, magyar előnyöket élvező, magyar ötalomban részesülő szászaink — ha már annyi tisztességet sem tudnak, hogy annak az államnak a nyelvét, a melynek kenyerét eszik, s a mely kulturájuk művelését nekik megengedi — az első helyen alkalmazzák legalább figyeltek volna arra, hogy a második helyen használt magyar nyelvet tisztán és helyesen szólaltatták volna meg. Mert a megbi vójukban használt nyelven a magyarok nem szoktak beszélni. Hogy csak néhány példát említsünk: „A Gyulafehérvári (nagy kezdőbetűvel?) ev. öngyűlet folyó évi Julius (nagybetűvel?) 3-án a Lövészkerthben jótékony czélokra (többre?) Nyári Multságot rendez melyre t. cz. és becses családját tisztelettel meghívatik (!!!) Figyelmeztetésül: Az összes ételek az egy-eti tagok által lettek adományozva és szabott olcsó

árak mellett lesznek az egyet leány tagjai(!) által fölszolgáltatta. Eljegye az ételpénztárnál (mi ez?) előre váltandók. — Majd tovább ez olvasható: „Családjegyi 1 frt 20 kr. előre válthatók Weindlinger C. üvegereskedésében és az ünnepély napon délután az ünnepélytérén.“ De a legjobb a következő megjegyzés: „Az italokat a vendéglős saját számláján szálit.“ Ez aztán valóságos diszmondát. Nemcsak helyesrási hiba van benne, de fogalomzavar is. „Az italokat — szálit? Egy l-lel (szálit) És saját számláján? Így ott akárki potyán ehet. Föl tehát polgártársak, el a Lövészkerthbe, az ev. öngyűlet potyán ad ott mindenféle jó ennivalót. És mivel az emberek szeretik a potyát, bizzuk hogy a multság — legalább e részben — remekül fog sikerülni. Nyelvükön szólva: Dreimal hoch!

— **A Herkópáter-ben,** ebben az eszmészeny éleztapban egy „Fehérvári“ nevű tökfikló elnyagfogta magát s többek között lapunkat recenziált lapnak nevezi. — Szegény tatár! De nagy megerőltetésbe kerülhetett, míg ennyire kinyagfogta magát. Ne félj semmit, „nagy munkádért“ az ordó nem fog elmaradni. De figyelmeztetünk nehogy az ordó miatt aztán a po-fád legyen — bördő. Inkább magoljon a Hp. dicső szerkesztője: Markos Gyula, hogy meg ne bukják az egyházjogból, a mint az e héten megeseft a budapesti egyetemen.

— **Ismétlődő tanfolyam.** Szász Károly ur, a helybeli róm. kath. elemi iskolának szorgalmas és nagy tapasztalatú tanítója, lapunk utján is értesíti az igen tisztelt szülőket arról, hogy a nagyszülőidő tartama alatt egy két hónapos ismétlődő tanfolyamot nyit oly tanuló részére, kik a nyáron is gyakorolni akarják magukat. Előkészít a gymnáziumra és alapos oktatást ad a német nyelvből felsőbb osztályos tanulóknak is. A tanítás július hó 4-én kezdődik. Tanulási idő naponta délelőtt 7 órától 10—11 óráig a róm. kath. elemi iskolában. Beirakozhatni ugyanottani lakásán. Tandij nagyon mérsékelt. Kiváratra bázna is ad magánórát. Hetenkint egy délután hasznos kirándulást is rendez tanítványival. Az ismétlésre való kedvező alkalmat mi is melegen ajánljuk a tisztelt szülők becses figyelmébe.

— **Vizsgák.** A most mult két héten nagyjelentőségű dolgok történtek: ekkor folytak az iskolák évről vizsgái. Az emberiség ifjú tagjaira, fiukra és leányokra nézve egyaránt életfontosságú napok voltak ezek. Minden vizsga egy-egy fordulópont a tanuló ifjúság életében, s ezért érthető azaz érdeklődés, melylyel a vizsgák iránt viseltetnek a szülők, akik maguk is voltak egykoron a gyermekekéhez hasonló helyzetben. Ők maguk is „dukkoltak“ (féltek) régen, vagy önértékes nyugodtsággal néztek a vizsga elébe, már a melyik jó tanuló volt.

A sok vizsgáról csak röviden emlékezhettünk meg, mert lehetetlen minden egyesről hosszabban írni.

A helybeli róm. kath. főgymnásium vizsgái átlag jól sikerültek, sokkal jobban, mint a tavalyiak és az előző évből. Ezt már most konstátálhatjuk, bár körülmenyesebben nem írhatunk még e felől, mert az értesítőket és bizonyítványokat még nem bocsátották ki. Hogy a siker szép volt, az látható az érettségi vizsgálatokból is, melyekről már írtunk. Szóval az idén valószínűleg nem fog a statisztika olyan meglepő szomorú eredményeket kideríteni, mint tavaly, a midőn a gyulafehérvári főgymn. azon iskolák közé tartozott, a melyekben a legtöbb rossz klasszifikációt osztogatták s így a legkevesebb tanítási eredmény mutatkozott.

A záródában, melynek hivatalos neve: püspöki felső leánynevelő intézet, szintén igen jó eredményt értek el, talán legkedvezőbbet az összes iskolák közül. S ez az ott alkalmazott kitűnő tanerőknek köszönhető. Láttuk az egyes vizsgákon, hogy a tanulók sokat és jól tudnak. Először az elemiből járó leánykák mutatták be tudásukat, aztán 21-től — 24-éig egyenkint a polgári iskola nagyobb növendékei. Jó mag jó tulajba hullott s a tisztelendő nővérek meg lehetnek elégedve egész évi buzgó munkálkodásuk eredményével, éppígy a tanügyi előjáróság s a szülők is gyermekeik tudásával. Különösen érdekesek voltak a zenevizsgák, melyek azt bizonyították, hogy a tanulók szép zenei műveltséget, képzettséget is szereztek. Az első zenevizsgán kinttek: Elekes I., Bíró I., Deutsch E., Roska A., Cirlea I. Tokos növendék, Lóbl R. stb. a másodikban, a hol nagyobb leányok produkáltak művészetüket, különösen Novák Margit, a ki Siposs „Abránd“-ját adta elő, továbbá Fröhlich J., Jacoby Bea, Papp I., Szinai M., Kollmer E., Szentgyörgyi G., Rejőd I., Veress I., Boér M. stb. Szépen adta elő a növendékek énekkara Möhring „Esti dal“-át. — Gyönyörű kézimunkákat és rajzokat állítottuk ki a tanulók. A rajzok ugyan nagyon kezdetlegesek voltak, de annál szebbek a kézimunkák. Ez utóbbi mégis a valódi tere a leányok ügyességének. Feltűnést keltett itt Novák M. pompás nagy himzett zongoratakarója, valamint több fehérnemű-varrás. — Vasárnap f hó 26-án délelőtt 8 órakor hálaadó istentisztelet volt; s aztán a leánykák szüretgyűlést, édes nyugalmas vakációra, öbörögős vakkációra, az életbe.

Az elemi iskolák közül talán az izr. népiskola tudott legtöbb sikert fölmutatni, mely kétségtelenül bebizonyította, hogy nemcsak létjoga van, de nagy misiót is teljesít. S ezért nagyon rosszul tennék, hogy beolvasztanák az állami vagy más iskolába, a mint ezt hallottuk; reméljük, hogy ez a hír nem nem felel meg a valóságnak. — Az izr. iskolában jun. 13-án volt már az első vizsga, a gymnásiumi tanulóké; 15-én pedig a leányoké a hitanból. 23-án és 24-én az öt elemi fiúosztály vizsgálta volt. Valamennyi vizsgálaton több érdeklődő szülő volt jelen. Mindenik tanítónak megelégedését fejezte ki dr. Deutsch iskrszi elnök az előjáróság nevében. Altmann, Heksch és Kun tanítók egyaránt

kitűnően betöltötték hivatásukat. Dicsérőleg kell megemlékeznünk Fischer Sándor főrabbról, a ki a vallási oktatást adta meg a növendékeknek. Erről lapunk más helyén van szó). A farasztó ellenőrzési és elnöki tisztiséget minden egyes vizsgán betöltötte dr. Deutsch elnök és mindenik után egy-egy szép beszédet tartott. Ezt kivált azért említtük meg, mert e beszédek kiváltak a hasonló sablonos frázissal teli, de a mellett üres szónoklatok közül. Nemcsak beszédeinek külső alakja szép, de tartalmuk is szívhez szóló, egyszerű, de nemes, úgy hogy a tanulók is könnyen megértették.

A gyulafehérvári m. kir. állami népiskola 19-étől 23-ig tartotta vizsgálatait, melyeknek éppoly szép sikere volt izr iskola examenőinek. Sipos igazgató és Halmi tanító, valamint a tanítók (Vályáné és Dolozsáné) dicséretet érdemnek, de leginkább dr. Elekes Viktor ev. ref. esperes úr, a ki az iskolát fentartja, érte fáradozik. Ez az egyetlen elemi iskola, a hol leányokat is oktatnak, még pedig — jól. Biz az állam és a város egy nagyobb épületet emeltetnének már és a tanerőket megszáporíthatnák itt. Így legalább a néhány aprócsképről rossz szász és oláh iskola megszűnne.

Aróm. kath. föllelmi iskola vizsgái már 14-én megkezdődtek, úgy, hogy 19-én már a hálaadó istentisztelet volt a székesegyházban. Ez iskola vizsgálatán — sajátálatunkra — nem jelenhettünk meg, tehát ezekről bővebben nem szólhatunk. Ugy halljuk azonban, hogy a tanulók igen szépen feleltek, különösen a Szász Károly tanítványai s így a felsőbb hatóság, mint a szülők nagyon meg voltak elégedve.

Az oláh és szász iskolák tartottak talán valami vizsgát, de mi erről vesztünk tudomást legfőjebb csak azért, hogy egy megjegyzést tegyünk. Ez pedig úgy szól, hogy jobb volna ha bezárnák ezeket, mert inkább a zugiskolához hasonlítanak, mint egy tisztességes, hasznos iskolához. Legalább az állam testén élősködő szász és oláh atyafiak megtanulnák az édes magyar baza nyelvét és a zöldsázooskákba meg a kis oláh móczokba belevernének a derék tanítók egy kis hazafiasságot, honszeretetet, a mikor aztán nem fognak a jövőben is előfordulni a memorandum-perhez és egyéb stílikhez hasonló aljasságok.

Máskülönben pedig szívből kívánnunk nemcsak a magyar diákoknak, de a szász és oláh nebulóknak is játékos, boldog szép vakációt!

Reporter.

Ötletek.

— A szerelemtől. —

A szerelem fölött való élelőds leg többbször — akasztófalumor.

*

A szerelem udvariatlan. Kopogtatás nélkül egyszerre csak ott terem a szívben és bármennyire mutatjuk neki, hogy terhünkre van, kényelmesen letelepedik. Mikor pedig már annyira megszoktuk, hogy meg is szerettük, akkor egyszerre fölkerekedik és minden bucsuszó nélkül magunkra hagy.

*

A szerelmes férfi olyan, mint egy kintorna, mely mindig ugyanazt az egy népszerű dallamot játsza. Női hallgatója eleinte élvezetet talál benne; de nemsokára megunja az örökös egyformaságot és elkergeti maga mellől a szegény muzsikust, hogy meghallgasson egy másikat, aki újabb melódiát tud. Ekkor aztán a kintornás is keres magának új hallgatót, akinek még tesszik az ő régi nótája. — Ez magyarázza meg a szerelem állhatatlanságát.

Nyíltér.

Mennyasszonyruhaselyem 65krtól

14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér és színes Henneberg selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín- és mintázatban. Privát-fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, mintákat pedig postafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és k. ud. vari szállító) Zürichben. Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

ELADÓ vagy bérbeadó házastelek

Gyulafehérvárt, a Széchenyi-utczában egy 2 tágas utczai szobából, csinos konyha, istálló-, pincze-, nyári konyha- és kisebb mellék kamrácskákból álló

házastelek

nagy terjedelmű kerttel f. évi szeptember 1-étől kezdve BERBE ADÁNDÓ, esetleg örök áron is eladatik.

Bövebben értekezhetni a tulajdonossal özv. Weinberger Lipótné-val.

Első cs. és kir. osztrák-magyar kizárólag szab.

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR

KRONSTEINER KÁROLY Bécs III Hauptstrasse 120. (saját bázán).

Az arany éremmel kitüntetve.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai intézmények, vasutak, ipari-bánya és gyári társulatok, építési vállalatok, építőmesterek, ugyancsak gyári és ingatlan tulajdonosok szállítója. E homlokzat-festékek, melyek mészből feloldhatók, száraz állapotban poralakban és 40 különböző mintában különként 19 krtól telfelé szállítanak, és a mi a festék szűrőszűrőjét illeti, azonos az olajfestékkel. — **Mintakártya, ugyancsak használati utasítás kívánatra ingyen és bérmentve küldeték.**

THE PREMIER

CYCLE Co. LTD.

(Hillmann, Herbert és Cooper.)

404—1898. szám bir. végrh.

105 1—1

Arverési hirdetmény.

Alóli kikiáltott végrehajtó az 1881. évi LX. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíró 1898 V. 157. számú kikiáltott végzése által a magyar cukoripar részvény társaság boltján gyáranak tisztelettelése végrehajtó javára alvisezi Szóts Károly birtokos ellen 166 frt. 97 kr. tőke, ennek 1898. év május 12. napjától számított 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság VI/6. 1898. lefoglalt és 1370 frtra becsült többféle házi butorok, egy zongora, többféle gazdasági gépek, lovak, sertések és egy sárga fedetlen kis kocsiból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1898 P. v. 157/3 sz. kikiáltott rendelő végzés folytán helyszíne vagyis Alvisező alperes Szóts Károly birtokos lakásánál leendő eszköz-lesére **1898-ik év július hó 7-ik napjának délután 10 órája határidőből kikiáltatik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alól is eladatni fognak.**

Felhívatauk mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelés megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóli kikiáltottól vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt, 1898-ik évi június hó 22-ik napján.
Csia Lázár, kir. bir. végrehajtó.

Szám 483 1898 tkvi.

106 1—1

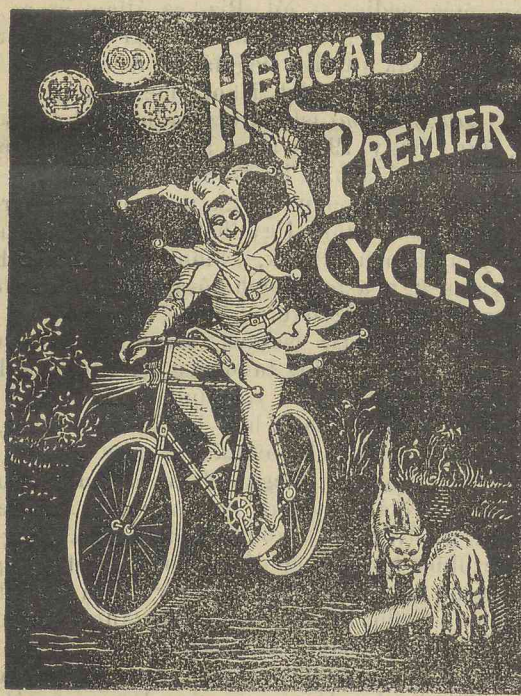
Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Ebergényi Mózes és Dregán János végrehajtónak Kapras Lajos verespataki lakos végrehajtást szenvedő elleni 401 frt. 77 kr. tőke, ennek 1897 ápril 24-től járó 5% kamatai, 12 frt 20 kr. költség és jár. behajtása végett az abrudbányai kir. járásbíró-ság területéhez tartozó Verespatak község 421 és 980 szíjkyben foglalt A + a 421 tkben a + 1 rend 839/1 839/2 840 hrszám, a 980 tkben a + 1 rend 2198. 2199. 2200 2201. hrsz. ingatlanok 1/3-ad része Verespatak község házánál megtartandó nyilvános árverésen **1898 évi auguszt. hó 29-ik napján d. e. 10 órakor** a kikiáltási ár 10%-ának kész vagy a 42 §-ban felvett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 I. M. sz. a. kibocsátott rendelet értelmében óvadék képes értékpapirban bírói kikiáltott kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is elfognak adadni.

Abrudbányai kir. telekkönyvi hatóság. 1898. év ápril hó 26-án.

Weress, kir. bíró.

Műhelyek: CONVENTRY, EGER, DOOS. Angol-országi Csobországi Nürnberg m.

Ezenként 60000 kerekpár készítettik.

Egyedüli raktár Gyulafehérvár és vidéke részére

Jäger Tamásnál

Gyulafehérvárt.

Sz. 669—1898 tkvi.

107 1—1.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Dr. Fodor Vazul ügyvéd abrudbányai lakos végrehajtónak muskai Tonage Ana hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 13 frt 26 kr. tőke, ennek 1895 október 30-tól járó 6% kamata 18 frt. költség és jár. behajtása végett az abrudbányai kir. járásbíró-ság területéhez tartozó Muska község 427 szíjkyben foglalt A + 1—12. rsz. 87. 91—115. 384 387, 575, 2320, 2468, 2469, 4222/1, 4239, 4336/2, 4382/1, és a muskai 553 szíjkyben. A + 1 rsz. 638 hrsz. alatti ingatlanok éstartozékai Muska község házánál megtartandó nyilvános árverésen **1898 évi augusztus hó 24-ik napján d. e. 10 órakor** a kikiáltási ár 10%-ának kész vagy a 42 §-ban felvett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333 I. M. sz. a. kibocsátott rendelet értelmében óvadékképes értékpapirban bírói kikiáltott kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is el fognak adadni.

Abrudbányai kir. telekkönyvi hatóság
1898 évi ápril 29-án.

Weress, kir. bíró.

csodálatraméltóan hat!

biztosan és gyorsan öl mindenféle káros rovarokat és azért millió vevőktől dícsértetik és keresetlik. Ismertető jelei a következők: 1. a lepecsételt üveg. 2. „Zacherlin” név.

Kapható: **Gyulafehérvárt:** Fröhlich Gy., Jakabfy A., Fingerhut J., Szentgyörgyi M., Marcell E., Vallentin L., **Abrudbánya:** Molnár Árpád, **Balázsfalva:** Consum-Verein, Schiessl Károly, Sinberger Salamon **Hátszeg:** Meskó János, Báts János, Kemendy Alb. rt. Popóvits L. **Maros-Ujvár:** Meudel Izidor, Virág Tamás **Piski:** Zeidner W. Gusztáv. Wilser Ferd. **Szászváros:** C. Dahintó, Gross Rud., Hollitzer I., Wlad N., Wieser Ferd., Zobel M., G., Schuleri Fridr., Németh János. **Szász-Sebes:** Binaer I. Ludvig, Fabritus József, Gross J. János, Lederhölger W., Onitju J., Josef Baumann. **Verespatak:** Moldován Lajos.

Szivattyúkat

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános célokra
kéz-, járgány s erőhajtásra,

Tűzfecskendők

városi, községi, gazdasági és gyári
tűzoltóságoknak

harangokat és harangállványokat

templomok iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő poczegődör tisztító készülékeket utcái öntöző-kocsikat, sárkaparókat

készít és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYU- ÉS GÉPGYÁRRÉSZVÉNY-TÁRSASÁG (ezelőtt **WALSER FERENCZ**)

BUDAPEST, VI., KÜLSŐ VÁCZIÚT 45.

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.

Posztóeladás és akisprivátvevőknek

Egy vágás 3.10/	frt. 3.10 jó	} valódi gyap- juból.
m. hosszu elég 1	frt. 4.30 jó	
férfi öltönyre	frt. 7.50 finomabb	
ára csak	frt. 8.50 finomabb	
	frt. 10.50 ez finomabb	
	frt. 12.50 angol	
	frt. 13.90 kammgarn	

Egy vágást egy fekete salon-öltönyhöz frt 10 Felöltő-szöveteket méterenkint 3.25 frt. fölfelé. **Lodent** csinos színekben 1 vágást 6 frt — 1 vágást 9.95 frt. Peruvienne, Doskings, állami- és vasúti hivatalnokok számára, bírói öltönyre való szöveteket, legfinomabb kammgarn- és cheviot, továbbá a pénzügyi- és csendőrségnek való szöveteket stb. szétküld gyári áron az általánosan szolidnak ismert,

Posztógyár raktár **Kiesel-Amhof Brünmben.**

Minták ingyen és bérmentve. — Szétküldés híven a minták szerint.

Figyelmeztetés! A t. közönséget különösen figyelmeztetjük, hogy a közvetlen forrásból rendelt szövetek sokkal olcsóbbak, mint a közvetítő kereskedőktől rendelték. A Kiesel-Amhof cég Brünmben az összes szöveteket valódi gyári áron, áremelés nélkül szállítja.

Nyomatott Papp Györgynél Gyulafehérvárt.